

European court addresses the return of property to the Liechtensteins.

Will the historical injustice be removed? The Czech Republic is preparing its position before the European Court of Human Rights. The verdict could be crucial

It has been three years since the Prince of Liechtenstein Foundation filed lawsuits in dozens of Czech courts for the return of property it claims is being used illegally by the Czech state. It also wants the handover of the famous castles of Lednice and Valtice. Since then, not much has moved in the district courts. However, a major case has been added to the list of disputes: Liechtenstein has filed an inter-state complaint against the Czech Republic with the European Court of Human Rights. This is a strong and unusual step in international relations. While the Strasbourg court has dealt with around one million individual complaints since 1959, it has not had even thirty inter-state complaints in that period of time. The Czech Republic is working intensively on how to defend itself.

This is the first time we've been sued by another state. This is a large case, both in terms of the number of court proceedings involved and its historical background," Vít A. Schorm, the government delegate for the representation of the Czech Republic before the European Court of Human Rights, told HlidaciPes.org. The case was brought to the court by Liechtenstein back in 2020, a hearing has not yet been ordered, but both sides are carefully preparing their position in this unique dispute.

We're not German.

"In the summer of 2021, the Czech government submitted its opinion to the European Court of Human Rights. This contains a summary of the relevant historical context and is based on the sources and literature cited. The opposing party has been given time to reply, and no hearing has yet been ordered. Indeed, it is not a given that it will be ordered at all. The standard procedure before the court is in written form," Schorm now points out. However, the events after the end of World War II and between 1945-1951, when the confiscation of the property of Liechtenstein citizens in Czechoslovakia was decided, are not the subject of the lawsuit. It is about the present: specifically, the attitude of the Czech authorities and courts between 2014-2020. The Principality of Liechtenstein has run out of patience with the fact that the Czech state, even seven decades after the war, is "making its citizens German again".

Attorney Vít Makarius wrote the complaint for Liechtenstein. He confirmed to HlidacíPes.org that the case is based on the argument that the Liechtensteins are not and never have been Germans, as the Czech side has repeatedly claimed in court cases. "This is happening in relation to a sitting head of a foreign state whose name this country bears and whose family has significantly co-created its national identity for centuries. The Liechtenstein government considers this to be a practice affecting the national identity, internal affairs and sovereignty' of Liechtenstein," the lawyer explained. Describing the dispute for the government, Schorm, the government's delegate, stated that "the complaint is drafted at a highly professional level and is consistently worded in such a way that the essence of the dispute is not the return of property, but the interference with property rights, which has only recently occurred."

According to unofficial information, the Czech side is reportedly also trying to work behind the scenes: in the Council of Europe, under which the European Court of Human Rights falls, it is said to be trying to lobby for a change in the rules for disputes between states before the Strasbourg Court, which would help it in its dispute with Liechtenstein. The Justice Ministry, however, strongly refuses this claim. "There is no such proposal, so the Czech Republic could not even have submitted one," says Markéta Poslušná from the ministry's press department.

An important case

The historical basis of the dispute will not be avoided in court. In particular, the question of whether the Beneš Decrees and thus the confiscation of property in post-war Czechoslovakia should really have applied to Prince Franz Joseph II of Liechtenstein. The courts have not usually dealt with this issue in previous litigation, arguing that they cannot review decisions in the period before 25 February 1948.

As early as last October, the Czech delegate Schorm approached five Czech historical and legal institutes with a request for assistance in an effort to "subject certain historical circumstances to research and help us procure the necessary documentary evidence in this extremely important case." As part of the Czech Republic's defence, he would like to have, for example, in-depth information and historical context related to "the relationship of the Liechtenstein family to Czechoslovakia before, during and after the Second World War" or details on the practical conduct of confiscations under presidential decrees "including the determination of the nationality of the persons concerned". The Czech Republic even launched a public tender at the end of November and the beginning of December this year on the topic of "the historical-legal and foreign policy aspects of the position of the Liechtensteiners in Bohemia, Moravia and Silesia during the Second World War". The winner will receive CZK 1.44 million. The aim of the contract is obvious: "The findings will be used in the preparation of the opinion of the Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic on the current case Liechtenstein v. Czech Republic before the European Court of Human Rights in Strasbourg," the tender documentation reads.

Czechoslovakia, and after it the Czech Republic, claims that the Liechtensteins have claimed to be German in the past. The Liechtenstein side points out, among other things, that the 1930 census was about registering a language, not a nationality.

According to the Liechtenstein side, the subject of history had also been sufficiently examined by the joint commission of historians set up under the intergovernmental agreement. Moreover, Vaduz reiterates that the current court case "has nothing to do with history" and relates to "events after 2014 and actions by the Czech government and the courts".

Was the greatest Czech a German?

Confiscations in Czechoslovakia were not only subject to the assets of the then-reigning Prince Franz Joseph II., but also those of seven other members of the princely house and at least 31 other Liechtenstein nationals who had their factories, hotels, farms, bank assets and securities confiscated by Czechoslovakia after the war. The Prince, but also the other former owners and the Liechtenstein state never gave up their claims against the Czechoslovak state. This is also confirmed by current developments. In its submission to Strasbourg, Liechtenstein mentions two sets of court proceedings in the Czech Republic. The first is a dispute in which the Czech state sued the Liechtensteins after the land registry approved the transfer of 600 hectares of mostly forest land in the Říčany region to the successor owner, the Prince of Liechtenstein Foundation in 2013. This dispute reached the Constitutional Court and has now ended up in Strasbourg.

The second group is a set of 33 cases where, on the contrary, the Prince's Foundation sued the Czech Republic in 2018 for confiscated property. Some of the non-final judgments went in favour of the Liechtensteins, others in favour of the Czech Republic. "The District Court in Česká Lípa stated that all members of the Liechtenstein family are Germans, as the Principality of Liechtenstein was part of the Holy Roman Empire of the German nation in the past. According to this logic, we are probably all Germans. The Kingdom of Bohemia has been part of the same empire since the time of Premysl Otakar I and the 'greatest Bohemian' Charles IV.

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz

He even ruled the Holy Roman Empire of the German nation," notes Michal Růžička, spokesman for the Prince of Liechtenstein Foundation and the Princely Family for the Czech Republic. The vast majority of disputes still lie in the district courts, where the agenda has been held up due to Covid. The most interesting dispute, however, will be the one that has gone all the way to Strasbourg.

COVER PAGE – PHOTO OF HANS ADAM II.

HISTORICAL GRIEVANCE – WILL THE CZECH REPUBLIC RETURN PROPERTY TO THE LIECHTENSTEINS? - THE EUROPEAN COURT WILL ALSO RULE ON VALTICE AND LEDNICE

THE DISPUTE OVER THE ROMAN LIME KILN

In modern history, the Czech public became aware of disputes with the Liechtensteins only thanks to the dispute over the painting "Scene around the Roman lime kiln" by the painter Pieter van Laers. The work was owned by the Prince of Liechtenstein until 1945 but became part of the post-war confiscation and is housed in the castle in Valtice, once also the property of the Liechtensteins. In 1991, when the painting was loaned to Cologne for an exhibition, the reigning prince filed a lawsuit at a German court for the extradition of the painting. Later, in 1998, the cause was taken to the European Court of Human Rights, but without success.

ALEMANNI, OR GERMANS

When asked if they are German, the Liechtensteiners often answer that they are Alemanni. Their typical language is also Alemannic. The Alemanni were and still are, in a folkloric sense, one of the Germanic tribes. Does the Czech court today have the right to decide whether someone is German or Aleman? The logic that the Beneš Decrees applied to Germans by ethnicity is lame in that they did not also apply to the property of Swiss Germans. In what way, then, are the citizens of Liechtenstein so fundamentally different? Only in the fact that Liechtenstein, as a small state, was unable to defend itself.

WHAT ELSE ARE THE LICHTENSTEINS SUING THE CZECH REPUBLIC FOR

The series of disputes, most of which are in district courts, involve some 60,000 hectares of fields and forests, as well as a number of castles and chateaux. For example, the castles in Lednice, Valtice, Bučovice and Velké Losiny and the Šternberk Castle. The Prince of Liechtenstein's Foundation is demanding only those properties that are still held by the state.

Photo caption Hans Adam II is the reigning Prince of Liechtenstein and the son of Franz Joseph II. His family's foundation is demanding the return of property that was confiscated from them because they were labelled as Germans.

By **ROBERT BŘEŠŤAN** HlidaciPes.org

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz

CZECH vs. LICHTENSTEIN

1930: Census in Czechoslovakia. According to the law of the time, citizens with a Czechoslovak passport are counted.

The Prince, the head of the Principality of Liechtenstein, a Liechtenstein national and holder of a Liechtenstein passport, is not in the country at the time of the census; moreover, he is not affected by the census. The gamekeeper from Velké Losiny states illegally in the questionnaire that the Liechtensteins are German

1939: Liechtenstein suppressed a Nazi putsch on its territory. The principality remained strictly neutral.

1944: Dr. Svoboda, director of the Liechtenstein Central Directorate, is imprisoned for six months by the Gestapo for helping the widows of those shot in the so-called Heydrichiada.

1945. Out of 215 employees in the administration of the Liechtenstein farming land in Olomouc 191 were Czechs and 24 Germans. The predominance of Czechs was the result of the fact that the Liechtensteins refused to support the Nazi Germanization program.

1945: The President of Czechoslovakia signs the so-called Beneš Decrees. One of them states that all citizens who declared their German nationality in the 1930 census would be expelled and deprived of their property.

1945: Czechoslovakia imposed the so-called "national administration" on all the estates of the Liechtensteiners. It intends to classify the family as Germans and seize their property. The Prince and his lawyers immediately defend themselves against this act.

1946: The Communist-dominated Ministries of Agriculture and Interior press the Foreign Ministry in internal dispatches: it is in the economic and national interest to expropriate the Liechtensteins.

1947: Professor František Weyr, co-author of the first Czechoslovak constitution of 1918, writes in a legal analysis that the confiscation of the Prince's property is contrary to domestic and international law.

1947: Judge Pilik of the Supreme Administrative Court in Brno writes a draft judgment: the confiscation of the Liechtensteins should be annulled.

1948: Communists seize unlimited power in Czechoslovakia. The draft judgment from the pen of Judge Pilik is reworked in accordance with the interests of the totalitarian regime.

1951: the Supreme Administrative Court delivers a final judgment against the Liechtensteiners: it is a notoriety that needs no proof that the Liechtensteiners are Germans.

1951: The renowned lawyer of democratic Czechoslovakia, JUDr. Emil Sobička, the Prince's lawyer in the dispute with Czechoslovakia, ends up in the Jáchymov concentration camp.

1990: Foreign Minister Jiri Dienstbier sends a letter to Liechtenstein Prime Minister Hans Brunhart promising dialogue.

1990-2009: the Czech Republic blocks the resumption of diplomatic relations with Liechtenstein. 2001-2009: the Czech Republic discovers that many land plots in the land register are still registered in the name of Prince Franz Joseph II and his predecessors. Reason: Czechoslovakia did not carry out the confiscation of the land according to law.

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz

2001-2013: the Czech Republic is trying to transfer historical Liechtenstein land from the princes to the state.

2009: The governments of both countries restore diplomatic relations. They establish the Czech-Liechtenstein Commission of Historians.

2013: The Prince of Liechtenstein Foundation is confirmed by the District Court for Prague 10 as the universal heir of Prince Franz Joseph II and his predecessors. The court orders his 600-hectare forest near Říčany to be transferred to the Foundation.

2014: the Czech state sues the Prince of Liechtenstein Foundation. It asks the court to transfer the forest near Říčany to the state on the basis of the so-called Beneš decrees.

2014: an invalid census sheet from 1930, which was argued by the communist Ministry of the Interior after the war, is found in the archives. It shows that the Prince did not participate in the census.

2016: For a sum of CZK 54 million Prince Hans Adam II repaired the family tomb in Vranov u Brna, which does not belong to him but which was in danger of collapsing and damage of its sarcophagi due to the (non)care of the Czech state.

2015-2017: all courts have ruled in favour of the Czech state. The Prince of Liechtenstein Foundation appealed to the Constitutional Court.

2018: the Czech state sued the Cadastral Office in Prostějov for refusing to transfer the prince's land to the state for lack of documentation.

2018: the Prince of Liechtenstein Foundation and Hans Adam II sued the Czech state in more than 20 district courts, demanding the return of property held by the state.

2019: The Prince of Liechtenstein Foundation and Hans Adam II filed a constitutional (competence) complaint. Some courts behave in such a way that they do not take into account the fact that Hans Adam II is the head of an independent state when making decisions.

July 2019: After two years, the Constitutional Court has not yet ruled on the Forest of Říčany case; the Czech Republic's political representation continues to refuse to act.

August 2020: Liechtenstein appeals to the European Court of Human Rights in Strasbourg. According to Liechtenstein the Czech Republic does not respect its sovereignty sufficiently.

Author:

Robert Břešťan

Source:

Týdeník Forum

Type of media:

Independent weekly

Term:

06/01/22

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz

COMMENTARY - The shameless principle of the Czech authorities: what was stolen should stay stolen

The core of the "Liechtenstein case" lies in the interpretation of ethnicity. In an era when freedom has been regained, in respect of the skeletons in our closets, almost the entire political elite clings to the false slogan "draw thick lines under the past"

However, when we apply this slogan to the large-scale case of the confiscation of Liechtenstein property, it becomes clear that our state is trying to uphold the principle of not returning what was stolen in violation of even the extremely controversial Beneš decrees of the post-war era. The Liechtenstein family, which heads the sovereign state of the Principality of Liechtenstein, has never claimed German nationality in Czechoslovakia and never collaborated with Hitler's Third Reich. How was it possible, then, that this family, which belonged to another state and faced a fatal threat from the Third Reich, could be deprived of all its local property after the end of the war? The property of Swiss citizens, for example, was respected by post-war Czechoslovakia on our territory. But Liechtenstein had the misfortune of being small, unlike Switzerland. And therefore its citizens are also unlucky. But what do our defenders of post-war injustice rely on in a technical sense?

The year is 1930 and the census is under way in Czechoslovakia. The gamekeeper from Velké Losiny, who looked after the local Lichtenstein forest, entered his employer's entire family in the census questionnaires and wrote "German" in the nationality box. The Lichtenstein family was not on the territory of Czechoslovakia and the gamekeeper had no right to do so. However, the Czech authorities rely on his entry today. They repeatedly claim that the Liechtensteins are covered by the provisions of the Beneš Decrees on the confiscation of the property of "Germans, Hungarians, collaborators and traitors."

There are also considerable absurdities. One Czech judge told the Liechtensteins during the trial that their German nationality was a "notorious" matter, i.e. a matter which did not need to be proved. Another judge in turn concluded that Liechtenstein belonged to the Holy Roman Empire of the German nation. The judge apparently has no idea that the Kingdom of Bohemia also belonged to this empire. If the Czech Republic clings to these legal absurdities, it will at best be ridiculed. At worst, if the enforcement of the Liechtenstein law fails, it will remain a Bolshevik open-air museum mentally stuck in its dark past.

Author:

Pavel Šafr

Source:

Týdeník Forum

Type of media:

Independent weekly

Term:

06/01/22

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz

Podaří se odstranit historickou křivdu?

Evropský soud řeší návrat majetk

Česko si buduje pozici před Evropským soudem pro lidská práva. Verdikt

Jsou to rovné tři roky, co Nadace knížete z Lichtenštejna podala ke třem desítkám českých soudů žaloby o vydání majetku, který podle ní neoprávněně užívá český stát. Vydat chce i známé zámky Lednice či Valtice. Od té doby se u okresních soudů mnoho nepohnulo. Do výčtu sporů však přibyl jeden zásadní: Lichtenštejnsko podalo proti České republice mezistátní stížnost k Evropskému soudu pro lidská práva. V mezinárodních vztazích jde o silný a neobvyklý krok. Zatímco individuálních stížností štrasburský soud během své existence od roku 1959 řešil zhruba milion, mezistátních stížností neměl za tu dobu na stole ani třicet. Česko intenzivně řeší, jak se bránit.

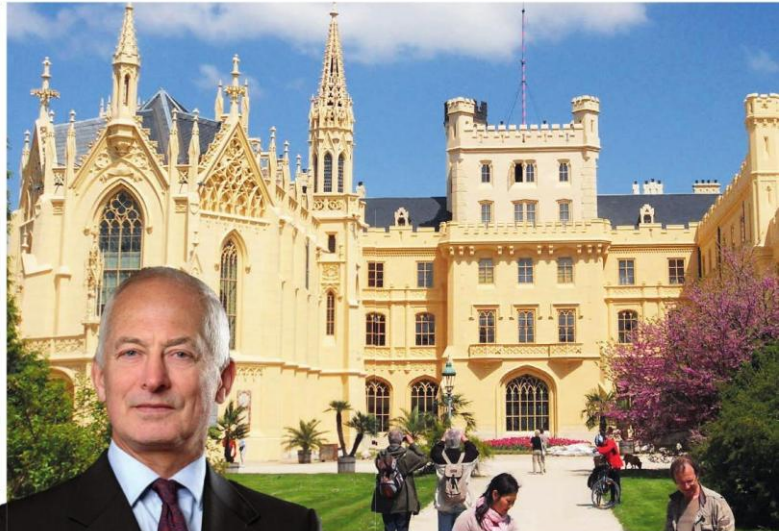
ROBERT BRĚŠŤAN
HlídačPes.org

Jsme poprvé žalováni jiným státem. Je to rozsáhlá kauza, ať už počtem dotčených soudních řízení nebo svým historickým pozadím," řekl už dříve k žalobě pro HlídačPes.org Vít A. Schorm, vládní zmocněnec pro zastupování České republiky před Evropským soudem pro lidská práva. Případ podalo k soudu Lichtenštejnsko už v roce 2020, jednání dosud nařízeno nebylo, ale obě strany si v unikátním sporu pečlivě připravují svou pozici.

Nejsme žádní Němci
„Vláda České republiky v létě 2021 předložila Evropskému soudu pro lidská práva své stanovisko.

To obsahuje shrnutí relevantních historických souvislostí a vychází z citovaných pramenů a odborné literatury. Protistrana má prostor pro odpověď. Jednání zatím nařízeno nebylo. Není ostatně samozřejmostí, že vůbec bude nařízeno. Standardně probíhá řízení před soudem v písemné formě," upozorňuje nyní Schorm.

Podstatou žaloby však nejsou události po skončení druhé světové války a z let 1945–1951, kdy se o konfiskaci majetku občanů Lichtenštejnska v Československu rozhodlo. Ide o současnost: konkrétně o přístup českých úřadů a soudů z let 2014–2020. Lichtenštejnskému knížectví došla trpělivost s tím, že

Hans Adam II. je vládnoucí lichtenštejnský kníže a syn Františka Josefa II. Nadace jeho rodiny žádá návrat majetku, který jim byl zabaven proto, že byli označeni za Němce.

český stát i sedm desítek let po válce „dělá z jeho občanů znovu Němce“.

Stížnost sepsal pro Lichtenštejnsko advokát Vít

Makarius. Pro HlídačPes.org potvrdil, že věc stojí právě na argumentu, že Lichtenštejnové nejsou a nikdy nebyli Němci, jak

přítom v soudních sporech opakovaně tvrdí česká strana. „Děje se tak ve vztahu k úřadující hlavě cizího státu, jejíž jméno tato země nese a jejíž rodina po staletí významně spoluvytváří její národní identitu. Lichtenštejnská vláda to považuje za postup dotýkající se národní identity, vnitřních věcí a suverenity Lichtenštejnska," vysvětlil advokát.

Když vládní zmocněnec Schorm spor pro potřeby vlády popisoval, konstatoval, že „stížnost je zpracována na vysoce odborné úrovni a je důsledně formulována tak, že podstatou sporu není navrácení majetku,

ale zásahy do vlastnických práv, ke kterým došlo teprve nedávno“.

Podle neoficiálních informací se údajně česká strana snaží pracovat i v kulozech: v Radě Evropy, pod níž Evropský soud pro lidská práva spadá, se prý snaží lobbovat za takovou podobu pravidel sporů mezi státy vedených právě u štrasburského soudu, která by jí ve sporu s Lichtenštejnem nahrála. Ministerstvo spravedlnosti to ale důrazně odmítá. „Žádný takový návrh neexistuje, takže ho ČR ani nemohla předložit," říká Markéta Poslušná z tiskového oddělení ministerstva.

O CO TAKÉ LICHTENŠTEJNÍ ČESKO ŽALUJÍ

V sérii sporů, z nichž většina leží u okresních soudů, jde o zhruba 60 tisíc hektarů polí a lesů, ale také řadu zámků a hrady. Například o zámek v Lednici, Valticích, Bučovicích a Velkých Losinách nebo hrad Šternberk. Nadace knížete z Lichtenštejna požaduje pouze ty nemovitosti, které dodnes drží stát.

Česko vs. Lichtenštejnové

1930: Sčítání lidí v Československu. Podle tehdejšího zákona jsou sčítáni občané s československým pasem. Kníže, hlava Knížectví lichtenštejnského, národnosti lichtenštejnské a držitel lichtenštejnského pasu, není v době sčítání na území země; navíc se ho sčítání netýká. Hajný z Velkých Losin uvádí protiprávně v dotazníku, že jsou Lichtenštejnové Němci

1939: Lichtenštejnsko potlačilo na svém území nacistický puč. Knížectví zůstalo striktně neutrální.

1944: Dr. Svoboda, ředitel lichtenštejnského centrálního ředitelství, je na šest měsíců uvězněn gestapem za pomoc vdovám po zastřelených v rámci tzv. hejdrchiády.

1945: Z celkového počtu 215 zaměstnanců správy lichtenštejnských statků v Olomouci bylo 191 Čechů a 24 Němců. Převaha Čechů byla výsledkem skutečnosti, že Lichtenštejnové odmítali podpořit nacistický germanizační program.

1945: Prezident ČSR podepisuje tzv. Benešovy dekrety. Z jednoho z nich vyplývá, že všichni občané, kteří se v roce 1930 přihlásili při sčítání lidí k německé národnosti, budou vyhnáni a zbaveni majetku.

1945: Československo uvalilo tzv. „národní správu“ na všechny statky Lichtenštejnu. Hodlá zařadit rod mezi Němce a zabrat jeho majetek. Kníže a jeho právníci se proti tomuto aktu okamžitě brání.

1946: Ministerstva zemědělství a vnitra, ovládaná komunisty, tlačí v interních depeších na ministerstvo zahrani-

čí: je v ekonomickém a národním zájmu vyvlastnit Lichtenštejny.

1947: Profesor František Weyr, spoluautor první československé ústavy z roku 1918, v právní analýze píše, že konfiskace majetku knížete je v rozporu s domácím i mezinárodním právem.

1947: Soudce Plíků z Nejvyššího správního soudu v Brně sepíše návrh rozsudku: konfiskace Lichtenštejnu má být zrušena.

1948: Komunisté se v Československu chopili neomezené moci. Návrh rozsudku z pera soudce Plíky je přepracován v souladu se zájmy totalitního režimu.

1951: Nejvyšší správní soud vynáší konečný rozsudek v neprospekch Lichtenštejnu: Je notoriou, která nepotřebuje důkazu, že Lichtenštejnové jsou Němci.

1951: Uznávaný právník demokratického Československa, JUDr. Emil Sobička, advokát knížete ve sporu s Československem, končí v jáchymovském koncentračním táboře.

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz

u Lichtenštejnům může být naprosto zásadní

ty, a tak i konfiskace majetku v poválečném Československu. Soudy se tím u dosavadních soudních sporů obvykle nezabývaly s odkazem na to, že nemožno přezkoumávat rozhodnutí v období před 25. únorem 1948.

Už vloni v říjnu český zmocněnec Schorm oslovil pět českých historických a právních ústavů s žádostí o pomoc ve snaze „podrobit určité historické okolnosti bádání a pomoci nám obstarat potřebné listinné důkazy v této mimořádně významné kauze“. V rámci obhajoby České republiky by

mu průběhu konfiskací podle prezidentských dekretů „včetně určování státní příslušnosti dotčených osob“.

Na téma „historicko-právní a zahraničněpolitické aspekty postavení Lichtenštejnů na území Čech, Moravy a Slezska za II. světové války“ dokonce Česko letos na přelomu listopadu a prosince vypsal veřejnou zakázku. Na vítěze čeká 1,44 milionu korun. Cíl zakázky je zřejmý: „Poznatky budou využity při přípravě stanoviska MZV ČR k aktuální žalobě Lichtenštejnů proti ČR u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku“, čteme v zadávací dokumentaci.

Československo a po něm i Česká republika tvrdí, že Lichtenštejnové se v minulosti přihlásili k německému národu. Lichtenštejnská strana mimo jiné upozorňuje i na to, že ve sčítání z roku 1930 šlo o přihlášení se k jazyku, nikoli k národnosti.

Podle lichtenštejnské strany také měla historie dostatečně prozkoumala společná komise historiků zřízená na základě mezivládní dohody. Vaduz navíc opakuje, že aktuální soudní případ „nemá s historii nic společného“ a týká se „událostí po roce 2014 a kroků ze strany české vlády a soudů“.

Byl největší Čech Němec?

Konfiskacím v Československu nepodléhaly pouze majetky tehdy vládnoucího knížete Františka Josefa II., ale také dalších sedmi členů knížecího domu a přinejmenším 31 dalších lichtenštejnských státních příslušníků, jimž Československo po válce zabavilo jejich

ALEMANÉ, NEBO NĚMCI

Na otázku, zda jsou Němci, odpovídají Lichtenštejnům často, že jsou Alemané. Jejich typickým jazykem je také alemanština. Alemané byli a je folklórním smyslu stále jsou jedním z germánských kmenů. Má český soud dnes právo rozhodovat, zda je někdo Němec, nebo Aleman? Logika, že se Benešovy dekrety vztahovaly na Němce podle etnické příslušnosti, kulhá v tom, že se zároveň nevztahovaly na majetek švýcarských Němců. V čem jsou tedy občané Lichtenštejnska tak zásadně jiní? Pouze v tom, že se Lichtenštejnsko jako malý stát nedokázalo bránit.

KOMENTÁŘ

Nestoudný princip českých úřadů: Co bylo ukradeno, má zůstat ukradeno

Jádro „lichtenštejnské kauzy“ tkví ve výkladu etnické příslušnosti

V éře obnovené svobody se ohledně kostlivců v našich skříních téměř celá politická elita upíná k falešnému sloganu „tlusté čáry za minulostí“.

PAVEL ŠAFR
editorka Týdeníku FORUM

Kdýž tento slogan ale uplatníme na rozsáhlou kauzu konfiskací lichtenštejnského majetku, vyjde najevo, že se náš stát snaží udržet princip, že se nemá vracet to, co bylo ukradeno v rozporu i s krajně kontroverzními Benešovými dekrety z poválečné éry.

Rodina Lichtenštejnů, která stojí v čele suverénního státu Lichtenštejnska knížectví, se přitom nikdy v Československu nepřihlásila k německé národnosti a také nikdy nekolabovala s Hitlerovou třetí říší. Jak tedy došlo k tomu, že bylo možné tuto rodinu s příslušností k jinému státu, který navíc celil fatálnímu ohrožení ze strany třetí říše, po konci války připravit o její veškerý zdejší majetek?

Přítom tedy majetek švýcarských občanů byl poválečným Československem na našem území respektován. Lichtenštejnsko mělo ale tu smůlu, že bylo na rozdíl od Švýcarska malé. A tím pádem mají smůlu i jeho

občané. O co se ale naši obháječi poválečného bezpráví opírají v technickém slova smyslu?

Píše se rok 1930 a v Československu probíhá sčítání lidu. Hajný z Velkých Losin, který se staral o tamní lichtenštejnský les, zapsal celou rodinu svého zaměstnavatele do sčítacích dotazníků a u kolony národnosti napsal „německá“. Rodina Lichtenštejnů nebyla na území ČR a hajný na to neměl žádné právo. O jeho zápis se ale dnes opírají české úřady. Opakovaně tvrdí, že se na Lichtenštejny vztahuje ustanovení Benešových dekretů o konfiskaci majetku „Němců, Maďarů, kolaborantů a zrádců.“

Dochází přitom i ke značným absurditám. Jedna česká soudkyně sdělila během líčení na stranu Lichtenštejnů, že jejich německá příslušnost je „notorická“, tedy věc, kterou není třeba dokazovat. Jiný soudce zase usoudil, že Lichtenštejnsko patřilo ke Svaté říši římské národa německého. Soudce zřejmě netuší, že České království patřilo k této říši rovněž.

Jestli bude Česko opět na těchto právních absurditách, tak se v lepším případě zespěščí. V tom horším, když se nepodají právo Lichtenštejnů prosadit, zůstane boševickým skanzanem, který mentálně tkví ve své temné minulosti. ■

SPOR O ŘÍMSKOU VÁPENKU

Česká veřejnost se o sporech s Lichtenštejnem dozvěděla v novodobé historii až díky sporu o obraz malíře Pietera van Laerse „Scéna kolem římské vápenky“. Dílo bylo do roku 1945 vlastnictvím lichtenštejnského knížete, stalo se ale součástí poválečné konfiskace a umístěno je na zámku ve Valticích, kdysi též majetku Lichtenštejnů. Když byl v roce 1991 obraz zapůjčen na výstavu do Kolína nad Rýnem, přišla ze strany vládnoucího knížete k německému soudu žaloba na vydání, později, v roce 1998, doputovala k Evropskému soudu pro lidská práva, ovšem bez úspěchu.

Významná kauza

U soudu nebude možné se vyhnout ani historickému základu sporu. Zejména otázce, zda se skutečně měly na lichtenštejnskému knížeti Františku Josefa II. vztahovat Benešovy dekre-

rád měl k dispozici například důkladné informace a historické souvislosti spojené třeba se „vztahem rodiny Lichtenštejnů k Československu před druhou světovou válkou, v jejím průběhu i po ní“ nebo detaily k praktické-

1990: Ministr zahraničí Jiří Dienstbier posílá dopis předsedovi vlády Lichtenštejnska Hansi Brunhartovi a slibuje dialog.

1990-2009: ČR blokuje obnovu diplomatických styků s Lichtenštejnem.

2001-2009: ČR zjišťuje, že řada pozemků v katastru nemovitostí je stále zapsána na knížeti Františku Josefa II. a jeho předchůdce. Důvod: Československo neprovedlo zabavení pozemků podle práva.

2001-2013: ČR se snaží přepsat historické lichtenštejnské pozemky z kníže na stát. Katastrální úřady Praha-východ a Prostějov to odmítají.

2009: Vlády obou zemí obnovují diplomatické vztahy. Zřizují Česko-lichtenštejnskou komisí historiků.

2013: Nadace knížete z Lichtenštejna je Obvodním soudem pro Prahu 10 potvrzena jako univerzální

dědic knížete Františka Josefa II. a jeho předchůdce. Soud nařizuje přepsat jeho 600hektarový les u Řičan na Nadaci.

2014: Český stát žaluje Nadaci knížete z Lichtenštejna. Žádá soud, aby na základě tzv. Benešových dekretů přepsal les u Řičan na stát.

2014: V archivu je nalezen neplatný sčítací arch z roku 1930, kterým po válce argumentovalo komunistické ministerstvo vnitra. Vyplývá z něj, že kníže se sčítání nezúčastnil.

2016: Kníže Hans Adam II. opravil za 54 milionů korun rodinnou hrobku ve Vranově u Brna, jež mu sice nepatří, ale která hrozila (ne)pečí českého státu zhroutením a zničením sarkofágů.

2015-2017: Všechny soudní instance daly za pravdu českému státu. Nadace knížete z Lichtenštejna se odvolala až k Ústavnímu soudu.

2018: Český stát zažaloval Katastrální úřad v Prostějově kvůli tomu, že pro nedostatek podkladů odmítl přepsat knížecí pozemky na stát.

2018: Nadace knížete z Lichtenštejna a Hans Adam II. zažalovali u více než 20 okresních soudů český stát; požadují navrácení majetku, který je v držení státu.

2019: Nadace knížete z Lichtenštejna a Hans Adam II. podali ústavní (kompetenční) stížnost. Některé soudy se chovají tak, že při rozhodování neberou u váhu fakt, že Hans Adam II. je hlavou nezávislého státu.

Červenec 2019: Ústavní soud ani po dvou letech ve věci lesa u Řičan nerozhodl; politická reprezentace České republiky nadále odmítá jednat.

Srpen 2020: Lichtenštejnsko se obrátilo na Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku. Česko podle něj dostatečně nerespektuje jeho suverenitu.

Týdeník FORUM: Will the Czech state return property to the Liechtensteins? There is a major court case

In its current issue, the weekly FORUM maps the dispute between the Czech Republic and the Prince of Liechtenstein Foundation.

The Liechtensteins are demanding the return of their property because they have been unjustly labelled as Germans by the Czech authorities since 1945. The dispute is now being settled by the European Court of Human Rights - and we've taken a look at what's at stake, how the case arose and which properties the state currently holds.

Source:

www.forum24.cz

Type of media:

Independent internet daily

Term:

06/01/22

Link:

<https://www.forum24.cz/tydenik-forum-vrati-cesky-stat-majetek-lichtenstejnium-je-tu-zasadni-soudni-spor/>

Týdeník FORUM: Vrábí český stát majetek Lichtenštejnům? Je tu zásadní soudní spor

Datum vydání: 06. 01. 2022 | Zdroj: www.forum24.cz

Týdeník FORUM ve svém aktuálním vydání mapuje spor České republiky s Nadací knížete Lichtenštejna. Lichtenštejnové žádají navrácení svého majetku proto, že jsou neprávem českými úřady již od roku 1945 označovány za Němce. Spor nyní řeší Evropský soud pro lidská práva – a my jsme se podívali, o co jde, jak věc vznikla a o které nemovitosti, které má momentálně v držení stát, se jedná.

Stance Communications, s.r.o., Palác Zlatý Kříž, Jungmannova 750/34, Praha 1, 110 00, Czech Republic
tel.: +420 224 810 809, fax:+420 224 225 766, info@stance.cz, www.stance.cz